

BORDÁS MÁTÉ

Gázló a folyót

Két lábbal alattunk járt,
mikor elindultunk.
Apró köteleinket egy tíz centis sebbe engedték,
és ereszkedtünk.

Tél van,
a szirtek még izzadnak.
Jurtákat épít a hóvihar,
fémfonatok vágnak bele őrizetlen tenyerekbe.

Szirének rengették meg az érfalat.
Biztosítókötelek szakadtak ki a szövetből.
Egy tetovált láb nyomta tövig a gázpedált.

Alvadt véremre parkol a mentő.
Disszonáns éneke úgy töri meg az aszfaltot,
mint gázló a folyót.

Békefolt

Lassan eltűnik a foltos tér,
a földön állatok ruhája.
Kenderből szótt fészkek,
avarlakó törzsek,
várfalat csapkodó szél.
Lebomlik a téglá,
és belépni enged.
A lendület betöri az üvegasztalt,
a hamutálat falra varázsolja.
Friss tüdőt lenget a test.
Noszogatni kell,
hogy megtörje a csendet,
felhúzni századunk dohos díványáról.